

Dragana Kurjaković

Eh Bijeljino, lijepa li si

Moja ravnica tako je blizu,
u snu je vidim, imam je u duši.
U mom srcu prostire se vječno
i kad me život na koljena ruši.

Spustila Obrijež dlan prema moru
da zahvati vode sa dna starog mora.
U ruci joj osta bjelina mog grada
i mnogo brazda ko' staračkih bora.

Kad se sevdah prospe sa beharom,
kad začuješ zvona sa ezanom,
a iz brazda poteknu mirisi .
ehhh Bijeljino lijepa li si.

Nema bjeline bez Bijeljine,
ni hladne vode ko' brze Drine.
Pitoma Sava žedno je pije
iz njedara moje Semberije